

< JEUGD VAN héél VROEGER FERWOUDE >

Op woensdag 6 september 2017 waren er om 8 uur 's morgens 10 auto's voor 39 deelnemers uit alle windstreken aan ons 50ste!! JVV-reisje samengekomen op het Kerkplein. Het weer kon beter, maar we lieten ons niet ontmoedigen.

Na elkaar hartelijk begroet te hebben vertrokken we met onbekende bestemming richting Groningen. Dat merkten we al gauw. Afslag 34 op de A7 gaf richting Leek en Roden aan. Uiteindelijk kwamen we via gezellige dorpjes in een mooi landschap met monumentale huizen en fraaie boerderijen (in het Gronings Borgen) in Sappermeer aan. Daar stonden we ineens voor een mooi gebouwencomplex met de naam "Kikkoman Foods Europe" BV.

Er stond wel een mysterieus teken op het uithangbord. Het deed oosters aan. Dat klopte, want het was een Japans bedrijf waar zuivere sojaolie wordt bereid. "Kikko" betekent "schildpaddenschild" en "man" staat voor 10.000=het aantal levensjaren van een schildpad, gezien door Japanse ogen. De schildpad brengt geluk volgens hen.

Eenmaal binnengekomen, werden we allereerst begroet door reisleider Sietze. Ter ere van de "gouden" JVV samenkomst kregen we bij de koffie een heerlijk stukje oranjekeek met een jubileumschildje er op, aangeboden door ons eigen dorpsbelang! Geweldig!

Het "Kikkoman"-bedrijf bestaat al 400 jaar. De Japanse familie Mogi begon toen al uit sojabonen, graan, water, zout én een micro organisme een donkerbruine saus te brouwen. Na wereldtentoonstellingen in o.a. Wenen in 1881 en Amsterdam in 1917 werd het bedrijf van twee Japanse families een feit. Nederland werd door de centrale ligging in 1997 uitverkoren als hét land om in Sappemeer, vanwege het zuivere én goedkope water een fabriek te vestigen. Er werken 66 mensen, (met de buitenmensen ong.100) waaronder 4 Japanners. De voertaal is Engels. Er wordt per jaar 25.000 liter (10 zwembaden) geproduceerd en volgend jaar hopen de mensen daar 27.500 liter van te maken. Natuurlijk is er nog meer over dit bedrijf te vertellen, maar deze beschrijving is globaal. Over de hele wereld wordt de verfijnde sojasaus gebruikt in allerlei gerechten. In Japan 6 liter p.p. per jaar en in Nederland 150 ml.

Na de rondleiding in de enorme fabriek, waar hygiëne hoog in het vaandel staat, namen we afscheid van "Kikkoman", nadat Sietze de gespreksleider Jan Hekman een Fries pakket had aangeboden als dank. Wij kregen een zakje met inhoud mee naar huis.

>HOF VAN ZUIDLAREN<

De volgende "stop" was "'t Hof van Zuidlaren", nog steeds in Groningen, eigenlijk zo dicht bij huis. Daar mochten we genieten van een 'Drentse' koffietafel. De mensen, die dit keer door omstandigheden niet meekonden, werden niet vergeten. Voor hen werd door ons allemaal een kaart ondertekend.

Via alweer een prachtige route, waar we vliegveld Eelde tegenkwamen en het Paterswoldsemeer, belandden we ineens op een weg door het bos, die uitkwam bij een vroegere “kop-hals-romp”-boerderij van 1825, ook in Eelde, die nooit gebruikt is als zodanig. De latere eigenaren verbouwden de boerderij als woonhuis. Ooit heeft er zelfs een vermeende nazaat van ons koningshuis gewoond, genaamd mevrouw Wilhelmina Groeneveld. Koningin Juliana kwam hier ook. Sinds 1949 werd het “huis” via een stichting te huur aangeboden.

In 2001 trokken Dick Verel (voormalig natuurkundeleraar) met zijn vrouw Rieteke er in. 1 ½ Jaar duurde het, voordat het huis weer in oude staat was teruggebracht en ingericht als museum. Daar brachten zij via veilingen enz. een enorme hoeveelheid oude instrumenten bij elkaar verdeeld over verschillende verdiepingen. Een kleine greep uit de voorraad: er waren violen, piano's en blaasinstrumenten, soms in primitieve uitvoering, al vanaf 1400. Er waren op afdeling “exotica” zelfs muziekinstrumenten van duizenden jaren oud. Het materiaal bestond dan uit kamelendarm, beenderen en huid. We konden ons voorstellen, dat Dick zo enthousiast was over alles, wat hij verzameld had, dat hij niet uitgepraat raakte. Duidelijk mag dan ook zijn, dat we lang niet alles hebben kunnen zien en dat er in dit verslag maar een kleine greep staat.

Tot slot mochten we beneden een kop koffie of thee gebruiken met door gastvrouw Rieteke zelfgebakken cake of koek.

>Museum 'Vosbergen' Eelde<

Nadat we het “Land van Bartje” en “Berend Botje” hadden verlaten, belandden we op onze laatste pleisterplaats Hotel/Restaurant “De Stripe” te Wijnjewoude, dat we bereikten door langs o.a. het prachtig gelegen Bakkeveen te reizen. Daar konden we genieten van een uitstekende warme maaltijd. Jikke stelde tot slot voor om met elkaar het Ferwoudster lied en nog wat andere Fryske sankjes te zingen. Jan deed gewoontegetrouw het afscheidswoord, waarin hij de organisatie: Jikke, Eke, Theunis en Sietze prees om hun vindingrijkheid bij het uitstippelen van opnieuw een prachtige tocht. Het was weer geweldig!

>HOTEL-RESTAURANT 'DE STRIPE' WIJNJEWOUDE<

Hoog tijd om weer naar huis te gaan.

Aangekomen in Ferwoude namen we afscheid van elkaar en hopen maar weer tot volgend jaar.

Rita

